

עתה אספר לכם את אשר קרה להרב הגאון האמיתי רשכב"ה איש אלקים קדוש יאמר לו מרנא ורבנא לוי יצחק ז"ל טרם הי' אבד"ק בארדיטשוב בהיות עוד מקום משכן כבוד קדשו בעיר ריטשאוואהל.

הרב הגאון האלקי ר' לוי יצחק טרם נתקבל לאב"ד בקהילות גדולות וטרם יצא טבעו ושמם הקדוש בעולם לאות ולמופת בישראל בהיותו עוד צעיר לימים הי' אב"ד בעיר ריטשאוואהל: ושם הי' ג"כ משכן קדשו של כבוד הרב האי גאון האמיתי שר התורה איש אלקים מו"ה עוזיאל מייזלש בעהמ"ח כרם שלמה [אשר אחרי כן קראו אותו הקדושים אשר בארץ בשם עבד ד'] והגאון ר' עוזיאל הנ"ל הי' אז צעיר ורך בשנים והיו בבית חותנו הגביר דשם. והוא לא שמע עוד משם הקדוש של רבינו שבגולה הקדוש והטהור הג' אלקי רבי ר' בער המגיד דגדול [צ"ל: הגדול] ממעזריטש. ולאשר כי הגאון ר' לוי יצחק התנהג בפרישות ובחסידות מאוד ושגא כארי בעת תפלתו כדרכו הק' לכן לא נחה דעת הגאון ר' עוזיאל ממנו וכאשר הגאון ר' לוי יצחק הרב דריטשעוואל דרש דרשה בחריפות ובבקיאות ואחרי הגמרו דברים סתר הגאון רבי עוזיאל את כל דבריו כי השנאה מקלקלת השורה והוא הי' חריף גדול ועושר מופלג כן הי' בכל פעם אשר דרש הג' ר' לוי יצחק סתר הג' ר' עוזיאל את כל הדרשה. ויהי היום נסע הגאון ר' עוזיאל לאיזה עסק לעיר גדולה דרך מעזריטש ויקח מבית חותנו מרכבה רתמה עם שלש סוסים טובים ואת משרתו לקח עמו ויסע. ובבואם איזה פרסאות סמוך לעיר מעזריטש ויפגע באיש אחד הולך וצורר בידו וכראות הגאון ר' עוזיאל את תוארו ציוה להעגלון לעמוד ויקרא לאיש ויתן לו שלום והחזיר לו שלום וישאלהו הגאון ר' עוזיאל מאין אתם ויאמר מליזענסק אנכי ויקחהו על המרכבה וישאל לו מה שמכם ויאמר אלימלך. ויפצר בו הגאון ר' עוזיאל אשר יאמר לפניו חדושי תורה ויאמר לו הנה אנכי למדן אבל לא עושר ואצל כבודו תורה וגדולה במקום אחד לכן לא נאה לפני לומר תורה לפני כבודו וישאל לו הגאון ר' עוזיאל אנה תלכו אלי אוכל לקחת אתכם שתסעו עמדי עד מחוז חפציכם ויענהו לעיר מעזריטש וישאלהו הגאון ר' עוזיאל

ערתה אספר לכם את אשר קרה להרב הגאון האמיתי רשכב"ה איש אלקים קדוש יאמר לו מרנא ורבנא לוי יצחק ז"ל טרם הי' אבד"ק בארדיטשוב בהיות עוד מקום משכן כבוד קדשו בעיר ריטשאוואהל.

הרב הגאון האלקי ר' לוי יצחק טרם נתקבל לאב"ד בקהילות גדולות וטרם יצא טבעו ושמם הקדוש בעולם לאות ולמופת בישראל בהיותו עוד צעיר לימים הי' אב"ד בעיר ריטשאוואהל: ושם הי' ג"כ משכן קדשו של כבוד הרב האי גאון האמיתי שר התורה איש אלקים מו"ה עוזיאל מייזלש בעהמ"ח כרם שלמה [אשר אחרי כן קראו אותו הקדושים אשר בארץ בשם עבד ד'] והגאון ר' עוזיאל הנ"ל הי' אז צעיר ורך בשנים והיו בבית חותנו הגביר דשם. והוא לא שמע עוד משם הקדוש של רבינו שבגולה הקדוש והטהור הג' אלקי רבי ר' בער המגיד דגדול ממעזריטש. ולאשר כי הגאון ר' לוי יצחק התנהג בפרישות ובחסידות מאוד ושגא כארי בעת תפלתו כדרכו הק' לכן לא נחה דעת הגאון ר' עוזיאל ממנו וכאשר הגאון ר' לוי יצחק הרב דריטשעוואל דרש דרשה בחריפות ובבקיאות ואחרי הגמרו דברים סתר הגאון רבי עוזיאל את כל דבריו כי השנאה מקלקלת השורה והוא הי' חריף גדול ועושר מופלג כן הי' בכל פעם אשר דרש הג' ר' לוי יצחק סתר הג' ר' עוזיאל את כל הדרשה. ויהי היום נסע הגאון ר' עוזיאל לאיזה עסק לעיר גדולה דרך מעזריטש ויקח מבית חותנו מרכבה רתמה עם שלש סוסים טובים ואת משרתו לקח עמו ויסע. ובבואם איזה פרסאות סמוך לעיר מעזריטש ויפגע באיש אחד הולך וצורר בידו וכראות הגאון ר' עוזיאל את תוארו ציוה להעגלון לעמוד ויקרא לאיש ויתן לו שלום והחזיר לו שלום וישאלהו הגאון ר' עוזיאל מאין אתם ויאמר מליזענסק אנכי ויקחהו על המרכבה וישאל לו מה שמכם ויאמר אלימלך. ויפצר בו הגאון ר' עוזיאל אשר יאמר לפניו חדושי תורה ויאמר לו הנה אנכי למדן אבל לא עושר ואצל כבודו תורה וגדולה במקום אחד לכן לא נאה לפני לומר תורה לפני כבודו וישאל לו הגאון ר' עוזיאל אנה תלכו אלי אוכל לקחת אתכם שתסעו עמדי עד מחוז חפציכם ויענהו לעיר מעזריטש וישאלהו הגאון ר' עוזיאל

הג' ר' עוזיאל את כל הדרשה. ויהי היום נסע הגאון ר' עוזיאל לאיזה עסק לעיר גדולה דרך מעזריטש ויקח מבית חותנו מרכבה רתמה עם שלש סוסים טובים ואת משרתו לקח עמו ויסע. ובבואם איזה פרסאות סמוך לעיר מעזריטש ויפגע באיש אחד הולך וצורר בידו וכראות הגאון ר' עוזיאל את תוארו ציוה להעגלון לעמוד ויקרא לאיש ויתן לו שלום והחזיר לו שלום וישאלהו הגאון ר' עוזיאל מאין אתם ויאמר מליזענסק אנכי ויקחהו על המרכבה וישאל לו מה שמכם ויאמר אלימלך. ויפצר בו הגאון ר' עוזיאל אשר יאמר לפניו חדושי תורה ויאמר לו הנה אנכי למדן אבל לא עושר ואצל כבודו תורה וגדולה במקום אחד לכן לא נאה לפני לומר תורה לפני כבודו וישאל לו הגאון ר' עוזיאל אנה תלכו אלי אוכל לקחת אתכם שתסעו עמדי עד מחוז חפציכם ויענהו לעיר מעזריטש וישאלהו הגאון ר' עוזיאל

פאר מקדושים

מה מעשיכם שם. ויאמר לו יש לי שם רב ואנכי הולך לקחת תורה מפיו. וישאל לו מה שמו של הרב ויאמר לו ר' בער המגיד דשם. והגאון ר' עוזיאל עמד מחריש כרגעים אחדים. אח"כ שאל לו האם רבכם גדול בתורה כי תלכו אליו ממרחק רב ויאמר לו חריפתו ובקיאתו אין לשער ואין לספר וכשמוע זאת הגאון ר' עוזיאל אמר לו גם אנכי אלך עמכם להרב ואנסה אותו אם כדבריהם כן הוא ואמר לו טוב הדבר. ויהי כבואם לעיר ירד הגאון ר' עוזיאל והרב הק' ר' אלימלך מהעגלה ויצו להעגלון אשר יסע עם המרכבה לאכסניא והוא הלך תיכף אחרי הרב ר' אלימלך להרב המגיד הגדול. ויבאו שניהם יחדיו לבית הרהמ"ג ויפתחו את הדלת וכראות הגאון ר' עוזיאל את תואר פני המגיד הגדול אשר הי' דומה למלאך ד' צבאות ותפול עליו אימה גדולה ויאמר המגיד להרב ר' אלימלך למי אתן שלום ראשונה. לך מילך שאתה למדן או להאורח הזה שהוא למדן ועושר ויעמוד מחריש ורגעים אחדים אמר המגיד שלום עליכם ר' מילך שלום עליכם ר' עוזיאל ויתפלא מאוד הגאון ר' עוזיאל על הכראה אשר ראו עיניו ואשר שמעה אזניו אשר לא פלג לראות. וישאל המגיד הגדול את הגאון ר' עוז אל מאין אתם ויאמר מריטשוואהל אנכי וישאלהו הרב המגיד הידעתם את הרב דשם ר' לוי ויאמר ידעתי אותו. וישאל ההמ"ג לר' עוזיאל מה תאמרו לחריפותו ובקיאתו כי לפי דעתי הוא גאון גדול. ויעניהו הג' ר' עוזיאל לפי שכלי החריפות של הרב דריטשוואהל אינו על דרך האמת ואין דעתי נוחה מתורתו כי הרבה שגינות נמצאים בכל דבריו ויאמר לו הרב המגיד אין זאת. תורת אמת הוא בפיהו הגידו לי שגינותיו ואדע. ויספר הג' ר' עוזיאל לפני ההמ"ג את כל הדרשות אשר דרש הגאון ר' לוי יצחק ויראהו את כל הקושיות החזקות אשר יש להקשות על דבריו. ויאמר ההמ"ג לר' עוזיאל הסכת ושמע אנכי אגיד ואבאר לכם היטב דברי הרב מריטשוואהל ויאמר נחזור לראשונה ויבאר לו ההמ"ג היטב בטוב טעם את כל הדרשות והפילפולים והחילוקים אשר דרש הגאון ר' לוי יצחק ויסר את כל תלונות הגאון ר' עוזיאל ואת כל קושיותיו החזקות שברם ויתרץ אותם והגאון ר' עוזיאל נבהל מאוד ולא יכול לדבר מאומה כי ראה את כל דברי ההמ"ג בנויים על אדני האמת וכי כל התורה כולה פתוח לפניו וחרוטים בראשו של ההמ"ג וכשעה אחד אמר הגאון ר' עוזיאל להרב המגיד רבינו נר ישראל. למה לא השיב לי הגאון מריטשוואהל בעצמו על כל הקושיות אשר הקשיתי לו ויעניהו ההמ"ג מרוב ענותנותו לא רצה לתרץ דבריו. ויפטר ההמ"ג אותם וילכו להאכסניא אולם הגאון לא רצה עוד לנסוע להעסק אשר היו לו גם לא לביתו אך ציוה להעגלון שיסע עם המרכבה לביתו ונפשו נתדבקה בנפש ההמ"ג וישב שם שנים רבים ולמד שם כמעט כל התורה כולה זכותם יגין עלינו :

מה מעשיכם שם. ויאמר לו יש לי שם רב ואנכי הולך לקחת תורה מפיו, וישאל לו מה שמו של הרב ויאמר לו ר' בער המגיד דשם. והגאון ר' עוזיאל עמד מחריש כרגעים אחדים. אח"כ שאל לו האם רבכם גדול בתורה כי תלכו אליו ממרחק רב ויאמר לו חריפתו ובקיאתו אין לשער ואין לספר וכשמוע זאת הגאון ר' עוזיאל אמר לו גם אנכי אלך עמכם להרב ואנסה אותו אם כדבריהם כן הוא ואמר לו טוב הדבר. ויהי כבואם לעיר ירד הגאון ר' עוזיאל והרב הק' ר' אלימלך מהעגלה ויצו להעגלון אשר יסע עם המרכבה לאכסניא והוא הלך תיכף אחרי הרב ר' אלימלך להרב המגיד הגדול. ויבאו שניהם יחדיו לבית הרהמ"ג ויפתחו את הדלת וכראות הגאון ר' עוזיאל את תואר פני המגיד הגדול אשר הי' דומה למלאך ד' צבאות ותפול עליו אימה גדולה ויאמר המגיד להרב ר' אלימלך למי אתן שלום ראשונה. לך מילך שאתה למדן או להאורח הזה שהוא למדן ועושר ויעמוד מחריש ורגעים אחדים אמר המגיד שלום עליכם ר' מילך שלום עליכם ר' עוזיאל ויתפלא מאוד הגאון ר' עוזיאל על הכראה [צ"ל: המראה] אשר ראו עיניו ואשר שמעה אזניו אשר לא פלל לראות. וישאל המגיד הגדול את הגאון ר' עוזיאל מאין אתם ויאמר מריטשוואהל אנכי וישאלהו הרב המגיד הידעתם את הרב דשם ר' לוי ויאמר ידעתי אותו. וישאל ההמ"ג לר' עוזיאל מה תאמרו לחריפותו ובקיאתו כי לפי דעתי הוא גאון גדול. ויעניהו הג' ר' עוזיאל לפי שכלי החריפות של הרב דריטשוואהל אינו על דרך האמת ואין דעתי נוחה מתורתו כי הרבה שגינות נמצאים בכל דבריו ויאמר לו הרב המגיד אין זאת. תורת אמת הוא בפיהו הגידו לי שגינותיו ואדע. ויספר הג' ר' עוזיאל לפני ההמ"ג את כל הדרשות אשר דרש הגאון ר' לוי יצחק ויראהו את

כל הקושיות החזקות אשר יש להקשות על דבריו. ויאמר ההמ"ג לר' עוזיאל הסכת ושמע אנכי אגיד ואבאר לכם היטב דברי הרב מריטשוואהל ויאמר נחזור לראשונה ויבאר לו ההמ"ג היטב בטוב טעם את כל הדרשות והפילפולים והחילוקים אשר דרש הגאון ר' לוי יצחק ויסר את כל תלונות הגאון ר' עוזיאל ואת כל קושיותיו החזקות שברם ויתרץ אותם והגאון ר' עוזיאל נבהל מאוד ולא יכול לדבר מאומה כי ראה את כל דברי ההמ"ג בנויים על אדני האמת וכי כל התורה כולה פתוח לפניו וחרוטים בראשו של ההמ"ג וכשעה אחד אמר הגאון ר' עוזיאל להרב המגיד רבינו נר ישראל. למה לא השיב לי הגאון מריטשוואהל בעצמו על כל הקושיות אשר הקשיתי לו ויעניהו ההמ"ג מרוב ענותנותו לא רצה לתרץ דבריו. ויפטר ההמ"ג אותם וילכו להאכסניא אולם הגאון לא רצה עוד לנסוע להעסק אשר היו לו גם לא לביתו אך ציוה להעגלון שיסע עם המרכבה לביתו ונפשו נתדבקה בנפש ההמ"ג וישב שם שנים רבים ולמד שם כמעט כל התורה כולה זכותם יגין עלינו :